

forsyne de hjemlige Forbrugere og forsyne dem til samme Pris, som vi faar paa det engelske Marked. Det har vi altid villet og vil ogsaa i dette Øjeblik. Derfor skal de Herrer, hvis de virkelig tror, at de danske Forbrugere vilde faa en billigere Forsyning ved, at man ophævede den nuværende Maksimalpris og satte Maksimalprisen i Forbindelse med den engelske Pris, ikke have Skrupler overfor os Producenter, det skal vi Landbrugere med Glæde tage imod.

Den højtærede Indenrigsminister henviste i sine Bemærkninger til et Repræsentantmøde, der var blevet holdt indenfor de danske Andelsslagterier, og den højtærede Minister refererede fra dette Møde. Den højtærede Minister refererede ikke ganske korrekt — det er noget, som hænder den højtærede Minister af og til. Han sagde, at jeg havde spurgt, om det, hvis man satte Maksimalprisen ned med 10 pCt., saa var den endelige Løsning paa dette Spørgsmaal. Nej, højtærede Minister, mit Spørgsmaal gik videre, det gik ud paa, om man saa var sikker paa, at der ikke paa andre Omraader blev truffet Foranstaltninger, som var generende for Landbrugere, f. Eks. ved Udførselsforbud for Kreaturer og lignende. Det var det, mit Spørgsmaal gik ud paa, og det vil Ministeren maaske kunne erindre, naar han nu tænker sig om.

Ministeren siger, at hvis Landmændene ønsker at forsyne de danske Forbrugere med Flæsk til den engelske Pris, kan de jo sælge Svinene 5 Kr. billigere, det staar dem frit for. Ja, hvis Ministerens Paastand er rigtig, føler jeg mig overbevist om, at saa vilde de blive solgt de 5 Kr. billigere, fordi man ganske naturligt vilde sælge Svinene her til samme Pris, som man faar andetsteds. Sammenligner man det Antal Svin, som gaar til England, og det Antal, der forbruges her i Landet, er det første ikke helt, men op imod 3 Gange, altsaa mellem 2 og 3 Gange, saa stort som det sidste. Der er altsaa i og for sig Svin nok til at forsyne det danske Marked, og hvis man fik mere for dem herhjemme end i England, vilde man ganske naturligt sælge dem herhjemme.

Ministeren siger, at de Tal, jeg nævnte for Majspriserne i Fjor, kunde man ikke bygge paa, thi den Majs, som laa ude hos Producenterne, og af hvilken de producerede deres Svin, havde de købt billigere end de Noteringer, som paa det Tidspunkt var fremme.

Ja, Forholdet var det i Fjor, som det er i Aar, at de, der var forsynlige og, om jeg saa maa sige, spekulerede — Spekulationen angreb man jo i Fjor — og købte i Tide i Efteraaret, havde deres Majs billigere end de, der købte senere paa Vintren. Ganske det samme er Tilfældet i Aar. De, der har købt deres Majs i August og September Maaneder, har den ogsaa i Aar mange Kroner billigere, end de nu kan købe den. Det ene er som det andet, men summa summarum: Noteringen for Svin var i Fjor, da vi drøftede Prisreguleringspolitikken og havde Korndebatten, 122 Kr. pr. 100 kg. Nu er den 154, det giver 32 Kr. mere pr. 100 kg. Hvis man regner med, at et slagtet Svin vejer 70 kg, vil det sammenlignet med Januar Maaned i Fjor betyde 22,40 mere pr. Svin end nu. Hvis man tillige regner, at der, for at tage et rundt Tal, forbruges 4 Tdr. Majs pr. Svin — det er maaske lidt rigeligt —, bliver det 8 Kr., som man altsaa, naar man sammenligner Noteringerne i Aar med Noteringerne i Januar i Fjor, kan købe Majsen billigere. De 8 Kr. lagt til de 22 Kr. 40 Øre vil med et rundt Tal give, at der i Aar er en Forskel af 30 Kr. i Favør af Produktionen pr. Svin fra i Januar i Fjor, da de Herrer paastod, at Svineproduktionen var meget rentabel. Det tror jeg ikke, de Herrer vil kunne komme fra. Saadan er det virkelige Forhold. Jeg vil paa ny opfordre den højtærede Minister til, hvis han mener, at hans Tal er de rigtige, at ophæve Maksimalprisen. Han skal ingen Skrupler have for de danske Producenters Skyld, og han vil kun tjene Konsumenterne. Dernæst vil jeg opfordre ham til at foretage en Revision af de Tal, han fremsatte i Gaar. Jeg skal for mit Vedkommende søge at faa foretaget en saadan Revision. Det forekommer mig, at vi alle er bedst tjente med, at de Tal, der fremsættes, er Tal, man fra alle Sider godkender som værende rigtige.

Naar den højtærede Minister vil beskyldte mig for at være fiffig og at ville drive Politik paa dette Spørgsmaal o. s. v., skal jeg sige, at jeg ikke i denne Forbindelse har tænkt paa Partipolitik, men hvis jeg maa returnere overfor den højtærede Minister, tror jeg at turde sige, at det er klart, at den højtærede Minister næsten ikke kan foretage sig noget som helst, uden at det for ham har partipolitisk Interesse.

Jeg finder ingen Anledning til yderligere at svare de to Medlemmer, der el-